

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2806/05
28.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Slobodana Spasića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca "AA", protiv tužene Državne zajednice Srbija i Crna Gora, koju zastupa Ministarstvo odbrane – Direkcija za imovinsko-pravne poslove, Odeljenje u Beogradu, radi utvrđenja, rešavajući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.broj 705/05 od 8.6.2005. godine, u sednici veća održanoj 28.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.broj 705/05 od 8.6.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu P. broj 811/04 od 11.4.2005. godine u izreci pod tačkom 1. utvrđeno je da je tužilac vlasnik poslovnog prostora u prizemlju zgrade koja se nalazi na k.p. broj aa K.O. BB i to prodavnice broj VV, površine 90 m² i prodavnice broj GG, površine 110,60 m², obe u Ulici DD. U izreci presude pod tačkom 2. određeno je da je tuženi dužan da trpi da se na osnovu ove presude uknjiži pravo svojine na poslovnom prostoru iz prethodnog stava u korist tužioca, dok je u izreci pod tačkom 3. odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Rešavajući po žalbi tuženog izjavljene na napred navedenu presudu prvostepenog suda, Okružni sud u Čačku je presudom Gž. 705/05 od 8.6.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu a potvrdio presudu prvostepenog suda.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Čačku tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, na koje se ukazuje u reviziji, jer su nižestepeni sudovi o svim odlučnim činjenicama relevantnim za pravilnu odluku u ovoj parnici dali dovoljno jasne, potpune i pravilne razloge saglasne stanju u spisima i rezultatu izvedenih dokaza, a nema ni drugih nedostataka zbog kojih se pobijana presuda ne bi mogla pravilno i zakonito ispitati.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da su predmetni lokali tokom 1961. godine izgrađeni od strane Preduzeća "ĐĐ" kao izvođača radova a za potrebe Preduzeća "EE" kao investitora. Nakon godinu dana Preduzeće "EE" je pripojeno Preduzeću "AA", ovde tužiocu, što je i registrovano kod Okružnog privrednog suda u Titovom Užicu tokom 1962. godine. Takođe je kod istog suda tokom 1962. godine upisan i akt o osnivanju navedenih prodavnica pod brojem VV i GG. Navedene lokale tužilac je nesmetano koristio, i niko mu nije osporavao pravo korišćenja i pravo svojine na njima do pokretanja ovog spora.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema članu 385. stav 3. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su i po stanovištu Vrhovnog suda osnovano zaključili da je tužilac vlasnik predmetnih lokala kao pravni sledbenik bivšeg Preduzeća "EE", te su pravilno primenili materijalno pravo kada su našli da je tužbeni zahtev tužioca osnovan.

Naime, pravni prethodnik tužioca, a preko njega i tužilac stekao je pravo svojine na predmetnim lokalima po osnovu građenja shodno odredbi člana 21. Zakona o osnovama svojinsko-pravnih odnosa, jer je njegov pravni prethodnik bio investitor u njihovoj izgradnji za svoje potrebe, i pripajanjem tužiocu isti su postala osnovano sredstvo tužioca. Navedenom zakonskom odredbom predviđeno je da se po samo zakonu stiče pravo svojine, između ostalog, i stvaranjem nove stvari, a u odredbama člana 22 istog Zakona, predviđeno je da lice koje od svog materijala svojim radom izgradi novu stvar stiče pravo svojine na tu stvar.

Isticanje u reviziji tuženog da nije na pouzdan način utvrđeno po kome osnovu je tužilac stekao pravo svojine na spornim lokalima ne stoji jer iz utvrđenog činjeničnog stanja nesumnjivo proizilazi da građenje predstavlja neposrednu pravnu osnovu i način sticanja prava vlasništva tužioca na njima.

Sa gore iznetih razloga, na osnovu člana 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća – sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

dc